

ምዕራፍ 7

አቤቱ አምላኬ፡ በአንተ ታመንሁ፤ ከሚያሳድዱኝ ሁሉ አድነኝና አውጣኝ፡

2 ነፍሴን እንደ አንበሳ ነጥቀው እንዳይሰብሩዋት፡ የሚያድንና የሚታደግ ሳይኖር።

3 አቤቱ አምላኬ፡ እንዲህስ ካደረግሁ፡ ዓመፃም በእጄ ቢኖር፡

4 ክፉ ላደረጉብኝም ክፉን መልሼላቸው ብሆን፡ ጠላቴንም በከንቱ ገፍቼው ብሆን፡

5 ጠላት ነፍሴን ያሳድዳት ያግኛትም፡ ሕይወቴንም በምድር ላይ ይርገጣት፡ ከብሬንም በትቢያ ላይ ያዋርዳት።

6 አቤቱ፡ በመዓትህ ተነሥ፡ በጠላቶቼ ላይ በቅጣ ተነሣባቸው፤ አቤቱ አምላኬ፡ ባዘዝኸው ትእዛዝ ንቃ።

7 የአሕዛብም ጉባኤ ይከብብሃል፡ በእነርሱም ላይ ወደ ከፍታ ተመለስ።

8 እግዚአብሔር በአሕዛብ ይፈርዳል፤ አቤቱ፡ እንደ ጽድቄ ፍረድልኝ፡ እንደ የዋህነቴም ይሁንልኝ።

9 የኃጥአን ክፋት ይጥፋ፡ ጻድቁን ግን አቅና፤ እግዚአብሔር ልቡናንና ኰላሊትን ይመረምራል።

10 እግዚአብሔር የጽድቅ ጋሻዬ ነው፡ ልብ ቅኖችን የሚያድናቸው።

11 እግዚአብሔር የእውነት ዳኛ ነው፡ ኃይለኛም ታጋሽም ነው፡ ሁልጊዜም አይቈጣም።

12 ባትመለሱ ግን ሰይፉን ይሰላል፡ ቀስቱን ገተረ አዘጋጀም፤

13 የሞት መሣርያንም አዘጋጀበት፡ ፍላጻዎቹንም የሚቃጠሉ አደረገ።

14 እነሆ፡ በዓመፃ ተጨነቀ ጉዳትን ፀነሰ ኃጢአትንም ወለደ።

15 ጉድጓድን ማሰ ቆፈረም። ባደረገውም ጉድጓድ ይወድቃል።

16 ጉዳቱ በራሱ ይመለሳል፡ ዓመፃውም በአናቱ ላይ ትወርዳለች።

17 እግዚአብሔርን እንደ ጽድቄ መጠን አመሰግናለሁ፡ ለልዑል እግዚአብሔርም ስም እዘምራለሁ።